

b) Ö. N.

1. Där bodde en fi-ska-re up-på vår ö, För Dannemarken

ligger här så vi-da; Han hade två döttrar och bägge var de

mö. De rodde ut-i sjöar med de å--ror.

2. Den äldre hon sade till den yngre så,
För Dannemarken ligger här så vida:
„Vi skall gå ner till stranden och leka på sand.“
De rodde uti sjöar med de åror.
3. Den yngre gick före, hon glimmade som en sol,
Den äldre kom efter, så svart som en jord.
4. Den yngre gick före med utslaget hår,
Den äldre kom efter med sju falska råd.
5. Den yngre hon satte sig ned på en sten,
Den äldre kom efter, sköt henne i sjön.

6. „Kära du min syster, kom hjälp mig i land,
Så vill jag dig gifva min röda guld pall.“
7. „Din röda guld pall den får jag väl ändå,
Men aldrig skall du mera på Guds gröna jord gå.“
8. „Kära du min syster, kom hjälp mig i land,
Åt dig så vill jag gifva mitt halfva Sverges land.“
9. „Ditt halfva Sverges land det får jag väl ändå,
Men aldrig skall du mera på Guds gröna jord gå.“
10. „Kära du min syster, kom hjälp mig i land,
Åt dig så vill jag gifva min unga fästeman.“
11. „Din unga fästeman den får jag väl ändå,
Men aldrig skall du mera på Guds gröna jord gå.“
12. Där bodde en skeppare ett stycke ifrån,
För Dannemarken ligger här så vida;
Han hörde på jungfruns ynkeliga lät.
De rodde uti sjöar med de åror.